

Nr 123.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till bestridande av arvoden och ersättningar åt befattningshavare vid vattendomstolarna m. m.; given Stockholms slott den 21 februari 1930.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över justitiedepartementsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Georg Bissmark.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 21 februari 1930.

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, BESKOW, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, BISSMARK, JOHANSSON, DAHL.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Bissmark, anför:

Sedan riksdagen i skrivelse den 26 februari 1924 (nr 2 A) uttalat önskvärdheten av att Kungl. Maj:t snarast möjligt toge under omprövning, huruvida icke genom organisatoriska ändringar i vattendomstolarnas verksamhet kostnaden för dessa kunde i framtiden nedbringas, har, såsom framgår av vad jag yttrade i årets statsverksproposition (andra huvudtiteln, sid 37—38) frågan om organisatoriska förändringar av vattendomstolarna varit under övervägande. I nämnda proposition erinrade jag om att vid 1929 års riksdag beslutats sådan omorganisation av väg- och vattenbyggnadsstaten, att de nuvarande distriktscheferna och distriktsingenjör-

rerna komma att från och med den 1 juli 1930 ersättas av vägingenjörer i de särskilda länen samt för hela riket avsedda inspektörer. Jag framhöll tillika, att dessa nya befattningshavare kunde antagas bliva fullt upptagna av sina tjänster, så att en kombination mellan dessa och vattenrättsingenjörsbefattningarna bleve omöjliggjord, samt att det därför vid sistnämnda tidpunkt måste finnas en sådan organisation av vattendomstolorna, att man hade garanti för att, där de nuvarande vattenrättsingenjörerna överginge på den nya vägstaten, dessas befattningar bleve tillfredsställande besatta. Sedan jag slutligen omnämnt, att frågan om vattendomstolornas organisation vore föremål för utredning inom justitiedepartementet, beslöt Kungl. Maj:t på min hemställan att föreslå riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, till bestridande av arvoden och ersättningar åt befattningshavare vid vattendomstolorna m. m. för budgetåret 1930/1931 såsom extra förslagsanslag beräkna ett belopp av 250,000 kronor.

I årets statsverksproposition (sjätte huvudtiteln, sid. 34—50, 57) har Kungl. Maj:t på föredragning av chefen för kommunikationsdepartementet föreslagit, att väg- och vattenbyggnadsstyrelsens ordinarie distrikts-tjänstemän skola såsom övertaliga uppföras å allmänna indragningsstaten med rätt för dem att uppbära den lön och den tillfälliga löneförbättring, vartill de på grund av innehavande ordinarie befattning vore berättigade vid överflyttningen å indragningsstat, ävensom för en var av dem en på visst sätt uträknad ersättning å högst 5,000 kronor för år för mistade inkomster av arvoden för statsuppdrag. Därvid har förutsatts, att distrikts-tjänsteman icke skulle vara skyldig att låta sig förflyttas till befattning inom den nya vägorganisationen, och har i anslutning därtill föreslagits, bland annat, att distriktstjänsteman, som åtog sig vägingenjör- eller väginspektörsbefattning skulle, jämte det han finge åtnjuta de med sådan befattning förenade förmånerna, få behålla en tredjedel av de å indragningsstat uppförda förmånerna, i vad de utgjorde lön och tillfällig löneförbättring.

Av de nuvarande distriktstjänstemännen äro tre, nämligen två ordinarie distriktschefer och en ordinarie distriktsingenjör, tillika t. f. distriktschef, samtidigt vattenrättsingenjörer. Huruvida någon av dem kommer att övergå till den nya vägstaten, kan uppenbarligen icke bliva avgjort, förrän riksdagen fattat ståndpunkt till vad som i statsverkspropositionen föreslagits angående distriktstjänstemännens överflyttande på indragningsstat. Det lär emellertid ingalunda vara uteslutet, att samtliga ifrågasvarande distriktstjänstemän komma att jämväl i framtiden stå till förfogande för vattendomstolorna. Under sådana förhållanden synes det icke nödvändigt att nu göra en omorganisation av vattendomstolorna allenast i syfte att ordna för det fall, att någon av berörda distriktstjänstemän övergår på den nya vägstaten.

Ett uppskov med organisationsfrågans avgörande är emellertid av an-

nan anledning önskvärt. Vid frågans fortsatta behandling har det visat sig förenat med stora svårigheter att på ett tillfredsställande sätt ordna vattenrättsingenjörernas ställning inom organisationen utan att samtidigt taga ståndpunkt till frågan, huru denna organisation bör för framtiden definitivt ordnas. Jag ämnar därför, för att erhålla en allsidig utredning av dessa spörsmål, anhålla om Kungl. Maj:ts bemyndigande att tillkalla sakkunniga att inom justitiedepartementet biträda med utredning i ämnet.

Från och med budgetåret 1926/1927 har till bestridande av arvoden och ersättningar åt befattningshavare vid vattendomstolarna m. m. anvisats ett extra förslagsanslag å 235,000 kronor. I avbidan på den nu ifrågasatta utredningen torde någon ändring av detta anslag icke böra äga rum.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till bestridande av arvoden och ersättningar åt befattningshavare vid vattendomstolarna m. m. för budgetåret 1930/1931 anvisa ett *extra* förslagsanslag å kronor 235,000.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att proposition i ämnet skall avlåtas till riksdagen av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
H. Stefenson.